

مکانیزم تخلیه الکتریکی سطحی^۱ بر روی مقره ها^۲

بر اساس استاندارد IEC60815-1 Ed. 1 (ویرایش سال ۲۰۰۸)

ساده تشریح شده و توضیحات لازم در خصوص نحوه استفاده از این استاندارد در ایران ارائه شود.

در شماره‌های قبل نشریه، استانداردهای ذیل معرفی شده‌اند:

شماره اول: استاندارد IEC62874 (عمرسنجی ترانسفورماتور با استفاده از مقادیر ۲-فورفورال و دی اکسید کربن)

شماره دوم: IEC60422 (آزمونهای کنترل کیفی روغن در حال بهره برداری ترانسفورماتور)

شماره سوم: IEC60076-3 (آزمونهای عایقی فشارقوی ترانسفورماتور)

شماره چهارم: IEC60296 (آزمونهای کنترل کیفی روغن نو)

شماره پنجم: IEC60076-16 (ترانسفورماتورهای مورد استفاده در نیروگاههای بادی)

شماره ششم: IEC60076-1 (ترانسفورماتور: کلیات)

علاقه مندان جهت دریافت نسخه کامل استانداردهای معرفی شده، می توانند به وبسایت فصلنامه مراجعه نمایند.

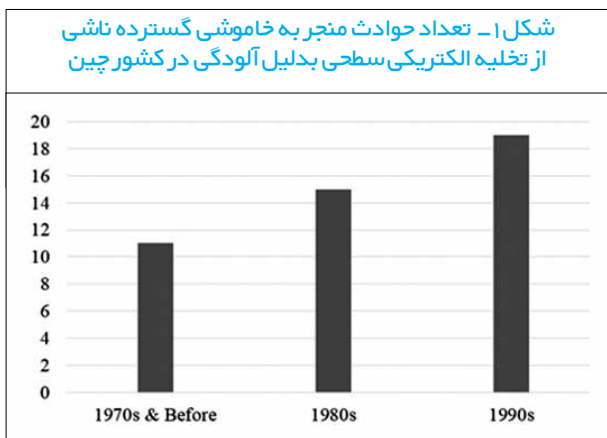
گرچه بسیاری از تحقیقات، گزارشهای فنی، مقالات و کتابها ممکن است از لحاظ علمی ارزش بالاتری از استانداردها داشته باشند، لیکن آنچه استانداردها را از این موارد متمایز می سازد اینست که گروهی متشکل از سازندگان، خریداران، بهره‌برداران و اساتید دانشگاه (و در خصوص استانداردهای بین المللی مانند IEC، نمایندگان کشورها) آنها را مورد تأیید قرار داده‌اند. در حقیقت استانداردها را می توان توافق بین کلیه ذینفعان یک محصول در خصوص مشخصات و کیفیت آن دانست. در صنعت برق ایران از جمله ترانسفورماتور، استانداردهای تدوین شده توسط موسسه IEC بیشترین کاربرد را (در مقایسه با سایر استانداردها از جمله ANSI/IEEE) دارد که دلیل آن علاوه بر بین المللی بودن این استاندارد، نزدیکی بیشتر صنعت برق ایران با اروپا است.

با توجه به اهمیت آشنایی فعالان صنعت ترانسفورماتور با آخرین ویرایش استانداردهای IEC مورد استفاده در این صنعت، فصلنامه ترانسفورماتور در هر شماره یکی از استانداردهای منتشره توسط این مؤسسه را معرفی می نماید. نظر به پیچیدگی فنی استانداردهای IEC، تلاش بر این است که متون به زبان

مقدمه:

پدیده تخلیه الکتریکی سطحی بر روی مقره های خطوط انتقال و پوششینگهای ترانسفورماتور و در نهایت بروز خاموشیهای گسترده منطقه‌ای و حتی بلک اوت (Blackout) سراسری، در کشورهای با سطح آلودگی زیاد طبیعی و مصنوعی، بسیار حادث شده‌است. بعنوان مثال در کشور چین در فاصله بین سالهای ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۶، بیش از ۴۴ مورد خاموشی گسترده بدلیل آلودگی و تخلیه الکتریکی سطحی روی مقره ها، اتفاق افتاده است (شکل یک). به منظور کاهش این حوادث، استاندارد IEC60815، در نسخه ویرایش سال ۲۰۰۸، به تفصیل به این موضوع پرداخته و ضمن تشریح علت وقوع پدیده تخلیه الکتریکی سطحی، راهکارهای مناسبی از جمله انتخاب صحیح مقره با توجه به نوع و میزان آلودگی و همچنین روشهای مناسب سرویس و نگهداری در خصوص مقره های سرامیکی موجود ارائه نموده‌است.

همچنین در سال ۱۳۸۷، معاونت وقت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری، با همکاری وزارت نیرو نشریه‌ای با عنوان «طبقه بندی شرایط محیطی و اقلیمی» چاپ نمود، که در آن پهنه بندی آلودگی ایران و انتخاب فاصله خزشی مقره بر مبنای نوع و میزان آلودگی بر اساس استاندارد IEC60815 درج شده بود. با توجه به اهمیت مساله تخلیه الکتریکی سطحی و قطع برق مکرر استان خوزستان بدلیل این پدیده، در این بخش به معرفی مکانیزم تخلیه الکتریکی سطحی و راهکارهای ارائه شده برای جلوگیری از تکرار این حادثه بر مبنای IEC60815 و همچنین استاندارد «طبقه بندی شرایط محیطی و اقلیمی» می پردازیم.

Pollution Flashover Mechanism (۱)

(۲) منظور از مقره در این بخش از استاندارد، مقره‌های سرامیکی و شیشه‌ای خطوط توزیع و انتقال و همچنین پوششینگهای سرامیکی ترانسفورماتورهای توزیع و قدرت می‌باشد.

مکانیزم تخلیه الکتریکی سطحی بر مبنای استاندارد IEC60815

به منظور فهم بهتر فرآیند تخلیه الکتریکی سطحی ناشی از تجمع آلودگی، آنرا به شش مرحله مطابق ذیل تقسیم بندی نموده ایم.

فرآیند تخلیه الکتریکی سطحی ناشی از آلودگی بر روی مقره ها، تابعی از ویژگیها و مشخصات سطح عایق است. دو سطح عایق در مقره ها تعریف می شوند: آب دوست و آب گریز. مقره های شیشه ای و سرامیکی آب دوست و مقره های پلیمری (بویژه سیلیکون رابر) آب گریز هستند. سطوح آب دوست در شرایط آب و هوایی مانند باران، مه و ... کاملا خیس شده و یک لایه الکترولیتی سطح مقره را می پوشاند. در نقطه مقابل، رطوبت در سطوح آب گریز، به صورت قطره های قابل رویت با چشم، تجمع می یابند.

فرآیند تخلیه الکتریکی سطحی همچنین به شدت تحت تاثیر شکل موج ولتاژ (AC و DC) نیز می باشد. انتشار شکل موج AC در سطح مقره می تواند چند سیکل ادامه یابد و به همین دلیل در شدت جریان صفر، فرایندهای خاموش / روشن شدن تخلیه اتفاق می افتد.

شکست هوا در نقاط مجاور در سطح عایق و همچنین وجود قطرات آب یا جریان آب در سطح مقره، پدیده تخلیه الکتریکی را تسریع می کند.

فرآیند تخلیه الکتریکی سطحی در مقره های آب گریز (مانند مقره های سرامیکی) به قرار ذیل است:

مرحله اول: سطح مقره با لایه ای از آلودگی پوشیده می شود. اگر آلودگی در حالت خشک، غیر هادی باشد (مقاومت عایقی بالا داشته باشد)، وقوع پدیده تخلیه الکتریکی مستلزم خیس شدن مقره است (مرحله دوم)

مرحله دوم: سطح مقره آلوده به یکی از روشهای ذیل خیس می شود:

- جذب رطوبت
- میعان
- بارش باران

بارش شدید باران هم می تواند قسمتهای رسانا را از کل یا بخشهایی از لایه آلودگی پاک کند و هم با ایجاد پلهایی در سطح عایق، فرآیند تخلیه الکتریکی سطحی را تسریع نماید. جذب رطوبت زمانی اتفاق می افتد که رطوبت نسبی بالاست (بیشتر از ۷۵ درصد) و در عین حال دمای محیط و سطح عایق یکی است. میعان نیز هنگامی حادث می شود که رطوبت محیط بر سطح مقره ای که دمای آن کمتر از نقطه شبنم است، تبدیل به مایع شود. این پدیده معمولا در زمان طلوع آفتاب یا کمی پیش از

آن بوقوع می پیوندد.

مرحله سوم: زمانی که مقره برقدار با یک لایه آلودگی رسانا پوشیده شده است، جریانهای ناشی سطحی بوجود آمده و گرمایش حاصل از آن شروع به خشک کردن لایه آلوده می نماید.

مرحله چهارم: لایه آلوده، هیچگاه بطور یکنواخت خشک نشده و در بعضی از نقاط سطح مقره، جریان ناشی به دلیل تشکیل باندهای باریک خشک، قطع می شود.

مرحله پنجم: ولتاژ فاز به زمین در دوسر باندهای باریک خشک (که ممکن است فقط چند میلی متر عرض داشته باشند) پدیدار شده و موجب شکست الکتریکی هوا در این باندها بوسیله جرقه هایی می شوند که از لحاظ الکتریکی با لایه های آلوده و رسانای سطح مقره، سری هستند. این موجب بروز جریان ناشی بیشتر در سطح مقره می گردد.

مرحله ششم: در صورتیکه مقاومت لایه آلوده و خیس مقره کم باشد، جرقه های بوجود آمده در سطح باندهای باریک خشک، پایدار شده و می تواند به سطح کل مقره گسترش یابد. در نهایت تخلیه کل سطح مقره را دربر گرفته و خطای فاز به زمین (تخلیه الکتریکی) بوجود می آید.

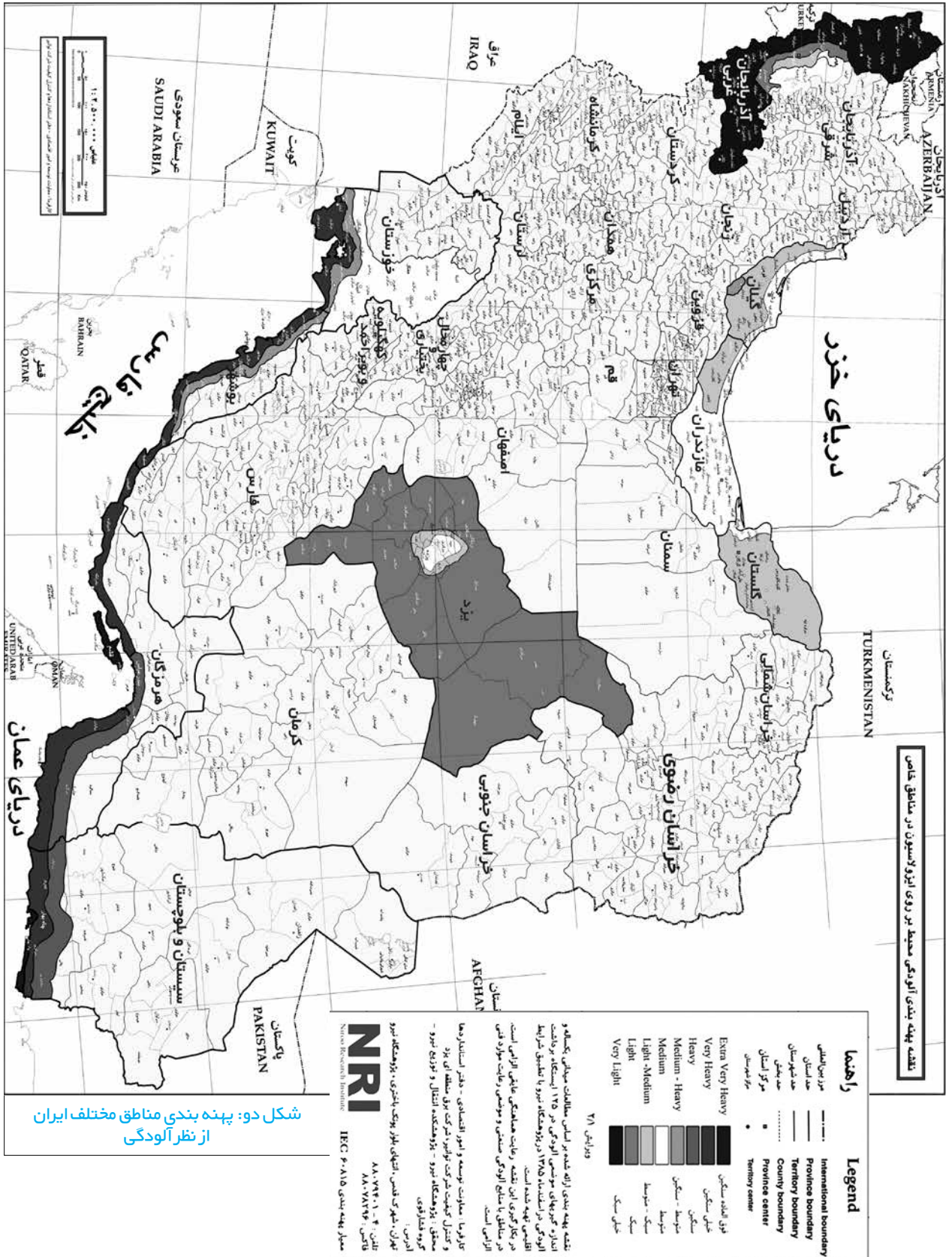
می توان کل این فرآیند را به رابطه و تعامل بین مقره، آلودگی، شرایط رطوبتی و ولتاژ اعمالی خلاصه نمود.

احتمال وقوع تخلیه الکتریکی سطحی با افزایش جریان ناشی که خود تابعی از مقاومت لایه های سطح مقره هست، افزایش می یابد. مطابق مدل فوق الذکر می توان اینگونه نتیجه گیری نمود که مقاومت لایه های سطح مقره عامل تعیین کننده در وقوع یا عدم وقوع تخلیه الکتریکی سطحی است.

تخلیه الکتریکی سطحی بدلیل آلودگی بیشتر در مناطق بسیار خشک مانند کویر اتفاق می افتد. دلیل این مسئله عمدتاً تفاوت دمای بین سطح مقره و درجه حرارت محیط در زمان طلوع آفتاب است. در این شرایط حتی در رطوبت نسبتا پائین، چند درجه سانتیگراد اختلاف دما برای میعان آب در سطح مقره کفایت. ظرفیت حرارتی و رسانائی حرارتی مواد عایقی عامل اصلی تعیین کننده نرخ گرمایش سطح مقره هستند.

راهکارهای استاندارد IEC60815 برای جلوگیری از بروز پدیده تخلیه الکتریکی سطحی بر روی مقره ها
(الف) انتخاب فاصله خزشی مناسب برای مقره های جدید

جدول ۱ - طبقه بندی مناطق مختلف از نظر آلودگی و حداقل فاصله خزشی		
فاصله خزشی پریونیت (mm/Kv)	شرایط منطقه	سطح آلودگی
۱۶	نواحی بدون تاسیسات صنعتی و دارای تراکم مسکونی محدود و مجهز به وسایل گرمائی نواحی با تراکم صنعتی و خانگی محدود ولی دارای باد و بارانهای متناوب نواحی کشاورزی مناطق کوهستانی کلیه نواحی که در فاصله ای حداقل بین ۱۰ تا ۲۰ کیلومتر از دریا واقع بوده و باد از سوی دریا به آنها نمی وزد.	گروه یک: آلودگی سبک
۲۰	نواحی صنعتی که دوده های آلوده کننده تولید نمی کنند و مناطقی با تراکم مسکونی متوسط و مجهز به وسایل گرمازا نواحی با تراکم صنعتی و خانگی بالا و دارای بادهای و بارانهای متناوب نواحی که در معرض وزش بادهای دریایی قرار می گیرند ولی با ساحل چند کیلومتر فاصله دارند.	گروه دو: آلودگی متوسط
۲۵	مناطق با تراکم صنعتی بالا و حومه شهری بزرگ با تراکم وسایل گرمائی آلوده کننده نواحی نزدیک به دریا یا مناطقی که در هر صورت در معرض بادهای نسبتاً شدید دریایی قرار می گیرند.	گروه سه: آلودگی سنگین
۳۱	مناطق که در معرض گرد و خاکهای رسانا و دوده های صنعتی که بخصوص لایه های ضخیم رسانا ایجاد می کند، قرار دارند. نواحی بسیار نزدیک به ساحل که در معرض پاشیدن آب دریا یا بادهای شدید آلوده دریا قرار می گیرند. نواحی بیابانی که برای مدتهای طولانی بدون باران بوده و در معرض وزش بادهای شدید همراه با ماسه و نمک می باشند و بطور منظم تحت تاثیر میعان قرار می گیرند.	گروه چهار: آلودگی خیلی سنگین
بیشتر از ۳۳ (با نظر طراح)	نواحی ساحلی جنوب کشور مناطقی که در معرض آلودگی بسیار سنگین صنعتی و طبیعی قرار دارند مانند کارخانه های سیمان، گچ و ...	گروه پنج: آلودگی ویژه

مطابق نشریه «طبقه بندی شرایط محیطی و اقلیمی» که بر مبنای استاندارد IEC60815 و توسط وزارت نیرو، تدوین شده است، می توان از جدول یک برای محاسبه مقدار فاصله خزشی مقرر، با توجه به نوع و شدت آلودگی محل نصب، استفاده نمود.

همچنین در شکل دو، پهنه بندی مناطق مختلف ایران از نظر آلودگی قابل مشاهده است.

ب) شستشوی مقره ها

این روش را می توان بصورت دستی یا اتوماتیک انجام داد. امکان شستشوی مقره ها بصورت برقدار (Hot Line) نیز وجود دارد. (اشکال ۳ و ۴)

پ) اعمال پوششهای آب گریز

استفاده از پوششهای آب گریز مانند سیلیکون رابر یا گریس، استقامت مقرر در برابر آلودگی را افزایش می دهد. (اشکال ۵ و ۶)

ت) نصب افزایشده های فاصله خزشی بر روی مقره های موجود

با نصب بشقابهای مخصوص افزایشده فاصله خزشی به مقرر موجود می توان فاصله خزشی مورد نیاز برای منطقه آلوده را تامین نمود. (شکل ۷)

شکل ۳ - شستشوی پوششنگ ترانسهای توزیع

شکل ۵ - اعمال پوشش سیلیکونی آب گریز

شکل ۴ - شستشوی مقره های توزیع

شکل ۶ - اعمال پوشش سیلیکونی آب گریز

شکل ۷ - افزودن بشقابهای افزایشده فاصله خزشی